

[I. A. Hansen.]

læsning, og jeg maatte komme til det Resultat, at dette Foredrag kunde ikke være Danmarks Stemme paa Vaabenstilstandsdagen. Jeg sendte det øjeblikkelig ind til Radiofonien, og da jeg ikke ønskede at tage Eneansvaret for en Afvisning, bad jeg om, at saa mange af Udvalgets Medlemmer som muligt maatte faa Lejlighed til at gennemlæse det, navnlig de, der havde ønsket, at Redaktør Reventlow skulde holde Foredraget. Det fandt alt sammen Sted. De fleste af Raadets Medlemmer, alle de, som det var muligt at faa fat paa i Løbet af et Par Dage, havde Lejlighed til at gennemlæse Manuskriptet, og de kom alle til det Resultat, at de maatte give mig Ret og fraaade Udsendelsen. Senere har som bekendt hele Programudvalget, hvori alle politiske Anskuelse, saa vidt jeg ved, er repræsenteret, i en Udtalelse erklæret, at det er enigt i, at Foredraget ikke var egnet til Udsendelse paa denne Dag.

Hvad var nu det, der for os gjorde det til saa betænkelig en Sag at udsende dette Foredrag? Ja, det foreligger jo nu for Offentligheden, og jeg gaar ud fra, at de fleste Medlemmer har benyttet Lejligheden til at læse det igennem, men da det nu er gjort til Genstand for en Debat fra denne Talerstol, finder jeg det rigtigt med et Par korte Citater at begrunde vor Afvisning, og jeg beder om den højtærede Formands Tilslutning til at dokumentere Afvisningen med disse Citater. Jeg opholder mig ikke saa meget ved, at Forfatteren Side 18 i den Pjece, han har udsendt, og som indeholder hans Manuskript, betegner et europæisk Land, nemlig Rumænien, som et korrumpet Land. Det var utvivlsomt en af den Slags Fejl og Tankeløsheder, som kunde være rettet ved en personlig Henvendelse, thi jeg gaar ud fra, at ogsaa Redaktør Reventlow ved nærmere Eftertanke vilde have været tilbøjelig til at rette dette Udtryk. Men hele Manuskriptet er i høj Grad præget af hans ensidige Sympatier for den ene Magtgruppe, nemlig Centralmagternes Gruppe, og præget af en Bitterhed, en ubehersket Bitterhed, overfor den anden Gruppe. Det kommer til Orde paa Side 22 i Pjeecen, hvor Frankrig fremstilles som et militariseret Land: Det har ved sine sidste Hærlove gennemført en Militarisering, som Verden aldrig har set Magen til og Sovjetrusland søger at tage til Mønster. Det hedder videre:

„Man vil nemlig herved ikke blot udvikle den staaende Hær og dens Millionreserver og alle Arter af tekniske Krigs-

midler, men alle Virksomheder, alle Institutioner, alle Mænd og Kvinder drages ind under Krigsberedskabet og skal kunne mobiliseres. Og en yderligere Forøgelse sker gennem Militariseringen af den indfødte Befolkning i de franske Kolonier — en Foranstaltning, der for øvrigt vil kunne vise sig at være af tveægget Natur.

Alt dette motiveres vel i første Række med Fremtidsfrygt for Tyskerne som det baade talrigere og kraftigere Folk.“

Ja, jeg tror ikke, at den franske Nation vilde have syntes om denne Kompliment fra Danmark paa 10-Aarsdagen for Vaabenstilstanden. Paa næste Side skildres England som et Imperium, der er ved at falde fra hinanden:

„Det har Bekymringer i Forholdet til sine udeneuropæiske Besiddelser og Interessesfærer. *Irland* har tilkæmpet sig Selvstændighed. *Sydafrika* og *Kanada* arbejder hen imod baade politisk og økonomisk Uafhængighed, *Australien* paa virkes af Udviklingen i Asien og Amerika, i *Indien* breder der sig en stigende Uro, og i *Ægypten*, hvor der med engelsk Støtte hersker Diktatur, er det samme Tilfældet.“

Enhver, der kender engelsk Mentalitet, vil vide, at der ikke er noget, man saarer en Englænders Nationalfølelse stærkere ved end ved at skildre det engelske Imperium som et Rige, der er ved at falde fra hinanden, som en Kolos, der er ved at bryde sammen. Og det er ganske upaakrævet, forekommer det mig, at et Land som Danmark benytter 10-Aarsdagen for Vaabenstilstanden til at udsende en Fornærmelse af denne Natur mod et Land som England. Jeg føjer saa til Slut til, at ogsaa Folkeforbundet og de Pagter, som Krigens Afslutning medførte, er gjort til Genstand for en meget despekterlig Omtale. Det hedder om Kellogg-Pagten, at den er ganske betydningsløs, og det hedder et andet Sted om Afrustningskommissionen, at denne Kommission gør Indtryk af ren Teaterforestilling. Vi har, som sagt, indenfor Programudvalget fundet, at det vilde være i høj Grad stridende mod Landets Interesser, at man paa Vaabenstilstandsdagen udsendte en saadan Samling af Fornærmelser mod Lande, som det er i høj Grad magtpaaliggende for vort Land at staa i et godt Forhold til.

Saa har man kritiseret Formen for Afvisningen. Det har været gjort gældende, at man jo i alle Tilfælde kunde have tilbudt Redaktør Reventlow at foretage Ændringer i Manuskriptet. Jeg vil gerne sige, at her staa Paastand mod Paastand. Det